

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gersdorf

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z udziałem zainteresowanych M. P., D. B., E. C. i Wojewódzkiego Szpitala
Zespolonego w E.

o składki,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 maja 2013 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6
listopada 2012 r.,

uchyła zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2012 r. Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił skargę kasacyjną A. R. od wyroku tego Sądu z dnia 28 czerwca 2012 r., jako niedopuszczalną ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. W ocenie Sądu, przedmiotem sporu było ustalenie podmiotu zobowiązanego do odprowadzenia składek na ubezpieczenie zdrowotne. Uznał, że w tym wypadku dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i orzekł na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., uwzględnivszy, że skarżąca

wyzaczyła ją na kwotę należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne za zainteresowaną M. P. - 17,82 zł, za zainteresowaną E. C. - 25,92 zł, za zainteresowaną D. B. - 108,27 zł.

W zażaleniu ubezpieczona wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie biegu skardze kasacyjnej, podnosząc, że sprawa dotyczy objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i zarzucając naruszenie – przez niezastosowanie – art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości, że ubezpieczenie zdrowotne ma charakter ubezpieczenia społecznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2004 r., I UZ 35/04, OSNP 2005 nr 7, poz. 101), wobec czego – stosownie do art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c. – sprawa o objęcie obowiązkiem tego ubezpieczenia jest sprawą, w której skarga kasacyjna przysługuje bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Skarżąca trafnie z zażaleniu określiła przedmiot sporu, skoro podstawę prawną wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 czerwca 2012 r. stanowił art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst – Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Przedmiotem osądu było stwierdzenie niepodlegania przez zainteresowane ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu umów zlecenia zawieranych z ubezpieczoną prowadzącą pozarolniczą działalność w zakresie usług pielęgniarskich i lekarskich, lecz podleganie przez nie temu ubezpieczeniu z tytułu pracowniczego zatrudnienia w zainteresowanym Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w E.

Co do zasadności zażalenia A. R. na odrzucenie skargi kasacyjnej w sprawie objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym innej zleceniobiorczyni, która świadczyła usługi medyczne za jej pośrednictwem, jako osoby trzeciej wobec stosunku pracy, wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 lutego 2013 r., II UZ 129/12 (niepublikowane).

Uzasadnione jest więc orzeczenie na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁶ k.p.c.